

Zápas o duši 04

Červenec - Srpen 89

Mezinárodní den dětí

Od té doby, co jsme začali oslavovat Mezinárodní den žen a "zapomněli" květnovou neděli, která tradičně patřila matkám, přispělo Československo do mezinárodních dějin s oslavami Mezinárodního dne dětí.

Západ, který se neučí ani z historie ani ze zkušeností jiných, naletěl na stejnou hloupost. Dnes se vážně diskutuje o právech dětí, především o takových právech, které zbaví matky a rodiče výchovného vlivu. Neuplynulo ani dvacet let a rodina, její funkce, je v troskách.

V roce 1987 známý americký dětský psycholog J. Belsky, tentýž, který v r. 1970 s jistotou dospěl k závěru, že dětská péče mimo rodinu rozhodně nemá škodlivé účinky, zvolal na poplach. Výsledky se dostavily. Kojenci v péči mimo domov projevují znaky nejistoty, zvýšenou podrážděnost, menší trpělivost, nižší toleranci při řešení problémů, daleko méně spolupráce, neposlušnost a především trpí společenskou nejistotou. Zdravotní potíže kojenců, kteří v průměru každé tři minuty strčí něco do pusy, jsou kritický problém všech institucí, které o ně pečují.

Batolata odloučena od matek každodenní rutinou podvědomě "interpretují" svůj vztah k matce stejně jako opuštěné mládě zvířete. V přírodě mládě zahyne, v lidské společnosti se důsledky dostaví v plné míře často až ve školním věku a nejsilněji během puberty. Děti, které vyrůstaly mezi 58 lety věku i v nejlepších střediscích denní péče projevují

agresivní chování, útoky, kopání, vyhrůžky a hádavost daleko častěji než děti, které vyrůstaly v domácí péči nebo začaly chodit do středisek dětské péče později.

Podle údajů Státního statistického úřadu ČSSR končí každé třetí manželství rozvodem, každé šesté dítě žije v rozvrácené nebo neúplné rodině, 65 procent dospívajících tráví volný čas na ulici. Roste kriminalita mládeže, množí se projevy vandalství a hrubosti. Děti od 6 do 15 let se na ní podílejí víc než 6 procenty. Nejedná se jen o kriminalitu majetkovou, ale i násilnou.

Československo má jednu z nejvyšších zaměstnaností žen na světě. V domácnosti je jen něco přes 4 procenta žen, které mají děti. Po léta ženy, pedagogové a psychologové konejšili sami sebe, že jesle, školky, družiny a školy pod dohledem zkušených zdravotníků a pedagogů, jsou to nejlepší co můžeme dětem dát, pokud možno od nejútlejšího věku. Ženy bojovaly dlouhá léta za rovnoprávnost, teď jí konečně "mají" na Východě i na Západě. Monumentální problém, který vznikl, působí starosti i těm nejpokrokovějším ideologům a zastáncům ženské rovnoprávnosti. Co se stalo s dětmi, mládeží, co se stalo s rodinou? Žádná, ani placená profesionální péče nemůže nahradit přirozený vztah dítěte k rodičům, především k matce. Nikdo jiný nemůže nahradit matku, mateřství a vývoj zdravého dítěte, které je přínosem celé společnosti.

Výdělek, který matka přinese do domácnosti a obětuje i na nejlepší privátní dětskou péči, nikdy nenahradí mateřskou lásku. Často

nepřinese ani zvýšení kupní síly rodiny. "Ekonomicky silnější rodina" nenahradí dětské potřeby žádným množstvím potřebných i nepotřebných materiálních výtobytků dnešní doby. Děti, které jsou vychovány "studeným odchovem" institucí nejsou schopny založit vlastní rodinu, o čemž svědčí hrůzné rozvodové statistiky.

Statistiky Východních i Západních zemí jsou si velice podobné, přestože příčiny se mohou zdát na první pohled rozdílné. Přesto máme něco společného. Školní systém na jedné i druhé straně vtluká dětem do hlavy od útlého věku Evoluční teorii jako fakt a její společenské důsledky jsou prvotní příčinou dnešních problémů. Děti nejsou Boží dar, ale jenom mláďata, která jsou rodičům často na obtíž. Společnost vyloučila lidskou zodpovědnost vůči Bohu. Úžas a strach z odpovědnosti vůči Bohu přiváděl člověka na kolena. Dnes zbývá jen strach z člověka a velmocí a ten přivádí beznaděje ve společnosti a mládež k sebevraždám a násilí.

Děti i mládež hledá východisko v partách, alkoholu, propadají drogám, zločinnosti, nenávisti a pocitu marnosti. Ve Spojených Státech ročně skončí sebevraždou 6,000 mladých životů. Padesát procent mladých Američanů dnes nevěří, že zemřou přirozenou smrtí. V Anglii ročně uteče z domova 75,000 dětí ve věku 13-15 let. Množství dětí utíká nejen z rebelie, ale děti jsou sexuálně a fyzicky napadeny, zneužívány vlastními rodiči a utíkají ze strachu z jedné hrůzy do druhé.

Naše děti, děti celého světa žijí v osamění, zanedbané, ignorované, zapomenuté a přežívají bez lásky rodičů a matek. Chudoba není pouze nedostatek jídla, ale především nedostatek citu a lásky. Děti celého světa trpí. Trpí hladem, umírají v nedostatku a chřadnou v nadbytku materiální

prosperity. Bezbranné děti platí daň za naši nevěru k Bohu. Dokud se nevzpamatujeme, neuvědomíme si Boží plán pro rodinu, nepomohou nám ani pedagogové, ani ideologové, psychologové, lékaři či sociální pracovníci.

Nikdy v historii lidstva nebyly životy dětí ohroženy tak jako dnes. Miliony zoufalých výkřiků, které slyší pouze Bůh končí život v kachlíkárnách nemocnic. Ženy, celá společnost, propadly nejhoršimu hříchu jakého jsme schopni.

Západní svět ukázal pravou tvář silným protestem proti distribuci pilulky, která vyvolá spolehlivě potrat, aniž je zapotřebí krvavé asistence "lékařů." Svět chce násilnou, krvavou obět. Sobectví a touha po zisku se nezastaví před ničím. Východ se snaží zachránit zkomirající ekonomii zotročením žen a v obou systémech jsou obětí děti, ať již narozené nebo ještě ty nenarozené.

Pán Bůh však zná každého z nás ještě dřív než jsme byli utkáni v životech našich matek. Pán Bůh ve své lásce neopustí nevinné a bezmocné. Pán Bůh slyší výkřiky maličkých, kteří najdou ochranu v Božím náručí místo aby spochinuly v náručích milujících matek. Pán zachová duše nevinných ze spárů "moderního člověka", ale každý člověk bude stát jednoho dne před Bohem a bude se zodpovídat za svoje činy. Právo na život patří pouze Bohu, nikdy ne člověku.

22. duben byl vyhlášen jako Mezinárodní den Země. Další svátek, který přikrývá utrpení přírody a životního prostředí. Člověk opět oslavuje co sám zplundroval.

Ale tím naše hrůzné oslavy nekončí. Březen, duben, květen, červen, oslavy dnů, měsíců, roků a můžeme pokračovat do nekonečna. V USA dokonce vyhlásili rok gramotnosti. Školní systémy nejsou schopné naučit děti číst, zato zničit víru v Pána Boha dovedou od nejtůlejšího věku. Vzdělání,

morálka, soucit upadají s každou novou generací. Od té doby, co člověk začal vládnout sám sobě, voláme na poplach. Kolik nových, mezinárodních oslav si ještě vymyslíme, abychom pokrytecky oslavovali člověka, místo abychom vzdali slávu Pánu Bohu?

- kas -

Život bez lásky

Povinnost bez lásky nás činí mrzutými.
Odpovědnost bez lásky nás činí bezohlednými.
Spravedlnost bez lásky nás činí tvrdými.
Moudrost bez lásky nás činí hroznými.
Přátelství bez lásky nás činí falešnými.
Pořádek bez lásky nás činí malichernými.
Čest bez lásky nás činí domýšlivými.
Majetnost bez lásky nás činí lakomými.
Víra bez lásky nás činí fanatickými.
Život bez lásky je nesmysl.
Život v lásce je štěstí a radost.
MS - Čs

Jak evangelizoval Ježíš?

4. Nutnost obnovy, regenerace

Nikodém, židovský náboženský vůdce, napříč své teologické vzdělanosti a detailní znalosti Starého zákona byl ztracen, nebyl spasen! Ježíš tuto pravdu nijak neskrýval a nezmírňoval. Jenom krutá pravda otevírá oči.

Nikodém v sobě choval veliký hřích, aniž by si jej uvědomoval. Nebyla to malověrnost, ale nevíra. Když mu Ježíš řekl:

◆ *"Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu..." Nikodém se ho otázal: "Jak se to může stát?" (Jan 3:7-9)*

což vlastně znamená, nerozumím. Co však měl Nikodém ve skutečnosti na

srdci bylo "tomu nevěřím." Nevíra vždy zplodí nevědomost a nepochopení. Ježíš však tuto znalost od Nikodéma požadoval, protože je jasně zapsaná ve Starém zákonu. Následující verše zřetelně potvrzují Nikodémův problém. Ježíš na Nikodémovo překvapení, neznalost a nevíru odpověděl následovně:

◆ *"...Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? Amen, Amen pravím tobě, že mluvíme o tom co známe, a svědčíme o tom co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. Jestliže nevěříte, když jsem k vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte budu-li mluvit o nebeských?" (Jan 3:11-12)*

"Nepřijímáte a nevěříte" je totéž. Nikodém tvrdil, že nerozumí, "jak se to může stát?". Ježíš chtěl, aby Nikodém přišel na to, že víra předchází plné pochopení. Pavel napsal Korintským:

◆ *Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem. (I Kor 2:14)*

Duchovní pravda se neusídí v duchu, který nevěří. Nevíra nerozumí ničemu. A tohle byl Nikodémův problém. Nevěřil, divil se, proto nerozuměl. Proto mu Ježíš odpověděl: "Nepřijímáte a nevěříte..."

To musel být nesnesitelný úder pro Nikodémovo sebeospravedlnování. Nikodém přistoupil k Ježíšovi se strojenou, nalíčenou vírou. "Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha." Ježíš však odpověděl: Ne, nevíte to, nerozumíte vlastnímu písmu. Neznáte základy spasení, ačkoliv jsou zapsané v písmu. Nerozumíte ani pozemským věcem. Co mi prospěje, povím-li vám o věcech nebeských?

Množství dnešních lidí je na stejné bárci, na které stál Nikodém před dvěma tisíciletími. Nikodém

nechtěl přiznat, že byl bezmocný hříšník. Ježíš tuto pravdu samozřejmě znal. Nikodém si o sobě myslel, že je velký náboženský vůdce a Ježíš jeho postavení zredukoval vniveč. Takovou sprchu bychom čas od času potřebovali všichni, kdo si myslíme, že to máme s Pánem Bohem v pořádku. Ježíš pokračoval v dialogu:

◆ *Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. (Jan 3:13)*

Tímto prohlášením Ježíš Nikodémovi odhalil svůj Božský původ a pokáral Nikodéma za jeho povrchní víru, rozbil Nikodémovi jeho systém pobožné, zákonické gymnastiky. Kolik zbožných gymnastů máme dnes? Vždyť jsme právě četli, že Ježíš řekl: "Nikdo nevstoupil na nebesa."

To v podstatě znamená, že si nikdo na nebe nevydělal a nevydělá! Naopak, Bůh sestoupil z nebes a promluvil k lidem skrze svého Syna:

◆ *Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k našim otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. (Žd 1:1-2)*

Nikdy nemůžeme získat právo se vynést do nebe a nalézt pravdivé odpovědi sami. Nikdy nepostavíme Babylonskou věž, která by dosahovala nebes, ani si nemůžeme vyrobit dostatečně dlouhé chůdly, abychom dosáhli nebe. Žádný strom nám do nebe nevyroste a žádný námi vyrobený žebřík do nebe nedosáhne. Jediný přístup do nebe, k Bohu, nám zaručuje ten, kdo sestoupil z nebes, totiž Syn člověka. Tak to jasně Ježíš Nikodémovi vysvětlil. Nikdo nevyskočí do padesátého poschodí mrakodrapu, ať jsou jeho svaly nábožné gymnastiky vytrénované sebelépe. Do padesátého patra se dostaneme jenom tehdy, když přijede výtah, my nastoupíme, jsme v něm a ten nás vyveze nahoru. Syn člověka, Ježíš, který není pouze učitel poslaný od Boha, nýbrž Bůh sám v

lidské podobě je tím výtahem, do kterého musíme nastoupit, do kterého musíme být pokřtěni, to jest potopeni, aby nás mohl vyvézt nahoru. Buď přijmeme co Ježíš řekl Nikodémovi, nebo zůstaneme ve svém hříchu v přízemí. Do výtahu vstupujeme dobrovolně. Nikdo nás proti vlastní vůli do výtahu nevtačí. Ježíšova novina je jasná.

◆ *"Amen, Amen pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží." (Jan 3:3)*

Duchovní obroda není výběrová, nýbrž povinná pro ty, kdo chtějí být spaseni Bohem. Nikdo, ani ten nejnábožnější židovský farizej ani rabin, ani protestantský kazatel nebo katolický kardinál není vyjmut z Ježíšovy nabídky a poznání duchovní obrody, zkrátka znovuzrození. Spása je nemožná, není-li podložena Bohem obrodou ducha.

- pst -

Kam kráčíš člověče?

4. Pokračování

Pohané vyzorovali z přírody, že se nic nevytrácí, ale že se vše proměňuje a přechází z jedné formy do druhé. Kéžbychom se od dávných i dnešních pohanů naučili přirozené logice, která se z dnešního "vědeckého myšlení" téměř vytrátila. A vytrácí se ještě více, protože hmota se pro dnešního vědeckého myslitele stala autonomní. Dnešní moderní, materialistický vědec je uvězněn v autonomní hmotě.

Staří Číňané nazývali odporované přírodní zákony a pravidla slovem Tao. Podle starých Číňanů musí být tato pravidla dodržována, jestliže chce člověk žít v klidu, jestliže se nechce zničit vlastní rebelii proti přírodnímu chodu. Kdokoliv zneváží Tao, zneváží sebe, přírodní svět a všesvět, t.j. vesmír. Jestliže se člověk neshodne s těmito

všeobecnými přírodními zákony, neshodne se sám se sebou, prochází sebeničením až ke konečnému sebezničení. Staří Číňané byli konkrétnější. Vesmír jim totiž zastupoval skutečnou podstatu, tedy pravdu. Tao byla pravda. Například lhář, jenž lhaním křížuje životodárný vodní tok vesmírného Tao, se dostává mimo zákonné řečiště Tao a stává se anarchistou. Bez vudy uvádá a na břehu usychá a hyne.

Staří obyvatelé Indie nazývali Tao Rta. Nepoužívám slovíčka Tao nebo Rta v žádném duchovním smyslu. Byl bych ten první, kdo by bouřil proti náboženskému chápání Tao a Rta. Vždyť jsme biblisté, ne pohané! Chci jen zdůraznit, že starobylí lidé uznávali vesmírné přírodní zákony v běhu bytí a rozhodně je chápali hlouběji než dnešní moderní člověk s veškerou znalostí, vědou a technikou, neboť věda přestává být vědou a stává se pouhou technologií a k hrůze nás všech, technologií manipulační.

Kéž by oba naše národy ve svém dnešním povrchním materialistickém pohanství přijmuli alespoň pohané zásady starobylých národů. My, většinou, nejenže se nesmácíme ve spásné vodě Ježíše Krista, my už ani neplaveme v řece bohobojných pohanů, kteří alespoň uznávali vesmírnou pravdu. Na Západě i Východě toneme v sebevzývání a jsme unášeni proudem řeky jako leklé ryby proudem veletoku dialektické pavědy, která uznává jen samozvanost hmoty, která vychovává egoistického člověka. Jestliže se jednotlivě duchovně nevzpamatujeme, zahyneme jednotlivě i jako národ a navždy.

Starobylé zásady učí o přírodních proměnách, nikdy o zničení nebo zániku. Úplné zničení by byla jedinná výjimka, totiž opak stvoření, které je jednorázové. My víme, že právo stvoření i zničení si výsadně ponechal pro sebe jenom Bůh. Stejně jako kdysi starobylí pohané, i dnes žijící primitivní

národy předpokládají na základě vyzoborovaného, že smrt není zničení, ale přechod z jedné formy do druhé, že smrt je pouhá proměna, metamorfoza. Materialističtí darwinisté předpokládají, že smrt je úplný konec a že posmrtné vědomí je jen nespelnitelné přání. Znovustvoření těla, nebo-li zmrtychvstání stojí nejen mimo pohanské chápání, ale i mimo náš biblický koncept. Podívejme se na myšlenku proměny podrobněji.

Již dříve jsme se zmínili o proměně ženského vajíčka a mužské spermie. Zamysleme se nad ní důkladněji. Když se vajíčko vyprostí z vaječniku, putuje vejcovody za jediným cílem, aby bylo oplodněno spermii. Když tito dva splynou, začne metamorfoza nad níž polykáme naprázdno údivem. Obě buňky se spojí v jednu novou. Ani vajíčko, ani spermie dál neexistují. Oba jedinci zanikli. Nemůžeme hovořit o jejich smrti, neboť dali zrod úplně novému jedinci. Aby se tento nový jedinec mohl objevit v lůně matky, musí se vajíčko i spermie vzdát svých jedinečných podstat. A přesto, po zdánlivé smrti, obě buňky, vajíčko i spermie začínají žít kvalitativně nový, plnější druh spojeného života, který by bez jejich vzájemného splnutí byl nemyslitelný. Jediný smysl spermie je střetnout vajíčko. Život biblicky znamená spojení. Starobylí Číňané by řekli, že je to Tao biologického světa.

Z bible víme, že duchovní a hmotný svět má nescetné množství souběžností. Špína odpovídá hříchu, voda životu, světlo poznání, atd. Bible popisuje znovuzrození člověka jako neoddelitelnou nutnost spásy. Znovuzrození znamená, že Kristus zemřel za nás, my zemřeme sobě, protože jsme v něm. Kristovo bytí splyne s naším a naše bytí splyne s Kristovým. Přesně tak jako chemický kód ženského vajíčka se

spojí s chemickým kódem mužské spermie. Nověrozený v Kristu už není duchovně samostatný, je duchovně spojen s Kristem. Kristus a znovuzrozený křesťan už si nejsou navzájem cizí, jsou příbuzní, spojeni v rodinnou jednotku. Když je člověk střetnut Bohem, svým Stvořitelem, zemře sám sobě :

◆ *Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. (Ř 6:5-8)*

A protože v bibli je Bůh jako ženich a znovuzrození křesťaně jako nevěsta, nebojme se a nahradme v citovaných verších několik slov a souběžnost s biologickým světem očividně vystoupí. Představme si, že by ženské vajíčko promluvalo biblicky:

Jestliže jsem já (vajíčko) sjednoceno se spermií, protože mám účast na její smrti, jistě budu mít účast i na její zmrtvýchvstání...

Jestliže jsem já (vajíčko) se spermií zemřelo, věřím, že s ní budu také žít.

To je přátelé přímo burcující pravda. Vždyť to, co vidíme ve viditelném, hmotném světě platí zajisté i v neviditelném. A tak jako se vajíčko oplodněné spermií stává novým jedincem, tak i lidský duch oplodněn Bohem se v Kristu stává novým jedincem.

◆ *Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré pominulo, hle, je tu nové! (2 Kor 5:17)*

Samozřejmě, znovuzrozený křesťan neztrácí svou osobní totožnost, stejně jako Kristus neztrácí svojí, ačkoliv oba dva v sobě navzájem duchovně zemřeli. Co však činí znovuzrozeného jiným a novým je

jeho intimní přibuzenství s Kristem. Jeho konání a myšlení se změnilo, poněvadž žije v Kristu.

Podívejme se na duchovní znovuzrození ještě jednou v tělesné, biologické souběžnosti s ženským vajíčkem a mužskou spermií. Vajíčko i spermie obsahují každá 23 chromozomů. Chromozomy jsou nosiči a přenašeči dědičnosti. Když spermie splyne s vajíčkem, oba přestanou existovat a vytvoří novou buňku zárodek. V zárodku k sobě těsně přilnulo 23 otcovských chromozomů k 23 matčiným, aby vytvořily 23 nových párů. Chromozomy ze spermie a chromozomy z vajíčka se nikdy nepromíchají, ale udržují svojí zvláštní totožnost jako dva souběžné pruty, řetězce propojené, obmotané vodíkovou vazbou. Chromozomy pocházející ze spermie zůstávají odděleny po celý tělesný život jedince od chromozomů pocházejících z vajíčka. I my jsme novými lidmi v Kristu, naše jedinečná totožnost není s Ježíšovou totožností smíchána, ale úzce, souběžně svázána Duchem svatým. Ani On, ani my své totožnosti neztrácíme. Podobně jako nový zárodek je spermie a vajíčko svázané duchem lidským. Bez splynutí s Kristem nemůžeme být novými jedinci, stejně jako neoplozené ženské vajíčko nemůže být novým jedincem bez splynutí se spermií. Narození, ať tělesné nebo duchovní je splynutí, spojení a to je život. Ze smrti zúčastněných stran vzniká nová osobnost. Ze smrti vajíčka a spermie vzniká nový, tělesný člověk. Ze "smrti" člověka, jenž umírá hříchu a světu, a ze smrti Ježíše Krista za hříchy člověčenstva, vzniká nový, duchovní člověk. Člověk a Kristus, oba musí zemřít, aby byl zrozen nový duchovní člověk. Ježíš řekl židovskému Nikodémovi:

◆ *"Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha je duch. Nediv se, že jsem ti řekl:*

musíte se narodit znovu." (J 3:6)

Je to vskutku tak nevědecké věřit v duchovní znovuzrození a nový duchovní život, když nám věda odhaluje jenom a jenom proměny? Věda nám odhaluje v hmotném a viditelném světě to, co je určité pravdivé i v duchovní souběžnosti. Jediný smysl existence ženského vajíčka je, aby se střetlo se spermií, stejně tak jediný smysl člověka je, aby se střetl se svým Stvořitelem. Jestliže člověk nezemře sám sobě, potom jistě mine ten jedinečný smysl svého života pro který byl stvořen. Jestliže člověk mine svého Stvořitele, jeho existence ztrácí smysl, stejně jako ženské vajíčko ztrácí smysl, mině-li spermií. Člověk ve své složitosti bez Krista je stejně bezúčelný jako vajíčko ve své biologické složitosti bez spermie.

Jistě víte kam mířím. Nejen jedinci, ale i většina národů žijí existencialismem 20. století z něhož čerpají odvahu k zoufalství, odvahu k prožívání života bez smyslu a účelu, odvahu k sebeujišťování a odvahu k falešnému pozitivizmu. Katastrofa na níž stojí dnešní zoufalost a pátrání po smyslu života je ztráta Boha v 19. století. Feurbach vymluvil Boha jako nekonečnou touhu lidského srdce. Marx vysvětlil Boha jako ideologický pokus povznést se nad danou realitu. Nietzsche jej viděl jako oslabení vůle žít. Výsledek je zřejmý. Bůh je ve 20. století "mrtev" a s ním celý systém hodnot a smyslu v němž lidé mají žít. Darwinizmus ve své zrůdnosti k výše řečeným filosofům přispěl svojí hřivnou. Odtrhněme se od hmotářských nápadů. Podívejme se kolem na celé stvoření:

◆ *Vždyť to, co lze o Bohu poznat je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o*

jeho díle, takže nemají výmluvu. (Ř 1:19-20)

Přemýšlejte! Bůh nám odhalil tajemství vajíčka, spermie a chromozomů. Odhalil jak je ženské vajíčko chemicky spleťité, jaký je div, jak dokonalé, jaký potenciál v sobě skrývá.

Náš osobní i národní smysl vězí v tom, aby nás střetl Bůh, abychom jím byli duchovně oplodněni. Bez Božího oplodnění zemřeme, napříč svému potenciálu, stejně tak jako vajíčko zanikne bez oplodnění napříč své dokonalé biologické spleťitostí. Jen málo vajíček je oplodněno snahou bezpočetných spermií. Většina vajíček odchází do stoky v menstruačním krvotoku. Podobně, jen málo lidí je oplodněno bezpočetnými Božími svědectvími Ducha svatého. Proto většina lidí odchází neoploďněna do stoky ztracenosti v duchovním menstruačním toku. Vzpamatujme se, staňme se svobodně oddanými Kristovými nevěstami. Život nemá smysl, jestliže nás Bůh nestřetne, aby nám odpustil hříchy a obnovil našeho ducha skrze Ježíšovu smrt na kříži.

- pst -

Přemýšlej

Udělej si čas na myšlení je to zdroj síly.

Udělej si čas na hru je v ní tajemství mládí.

Udělej si čas na čtení je to pramen moudrosti.

Udělej si čas na modlení je v něm největší síla na zemi.

Udělej si čas na přátelství je to jediná cesta ke štěstí.

Udělej si čas milovat je to největší dar země.

Udělej si čas na smích a zpěv je to hudba duše.

Udělej si čas na dávání den je příliš krátký, když myslíš jen na sebe.

Udělej si čas na práci je v ní cena úspěchu.

Udělej si čas na dobročinnost je v
ní klíč k nebi.

- CS -

Indonésie každý den jiná

3. Pokračování - Místní zvyky

Indonésie je počtem obyvatelstva šestá největší země světa, plná zajímavostí, od moderních vymožeností po domorodce, kteří žijí v nejprimitivnějších podmínkách. Sto šedesát milionů obyvatel je roztroušených po třech tisících ostrovech. Stovky různých etnických, jazykových skupin a dialektů se domlouvají společným jazykem, který byl vytvořen uměle relativně nedávno. Bahasa Indonesia je v podstatě malajština okoušená vlivem Indie, Arábie, Číny a Holandska. Pro většinu to není mateřský jazyk, ale školně naučený. Prolínají se v ní nejen různé orientální jazyky, ale i kultury, náboženství a tradice.

Jáva a Bali jsou nejzalesněnější ostrovy. Pouze 7% území je obydleno dvěma třetinami obyvatelstva. Na čtverečním kilometru žije 753 lidí. Jinými slovy jako by všichni obyvatelé U.S.A. žili v Kalifornii. Ještě štěstí, že většina lidí nic nemá. Kdyby měli tolik krámů jako mají lidé v Kalifornii, asi by se sem nevešly ani ty krámy, natož tolik obyvatel.

Je zajímavé pozorovat jak málo místa potřebují zdejší lidé ke štěstí. Vůbec nechápu mentalitu cizinců, kteří chtějí mít soukromí, privátní pokoj, vlastní postel a prostor. Podle nich čím jich je víc na jedné hromadě, tím líp. Posedávají, kvačkají na nejnemožnějších místech, ale vždy na co nejmenším prostoru. Tělo přilepené na tělo, neustále se dotýkají, drží kolem ramen, za ruce. Mládež ani dospělí neprojevují žádnou viditelnou pozornost k opačnému pohlaví. Je velice hezké vidět děti jak

pochodují ve školních uniformách, drží se za ruce a štěbetají.

O lidi není nouze, o pracovní síly také ne. Hospodyně kuchařka, zahradník, hlídač a šofér je normální osazenstvo každé zámožnější rodiny. Domácí pomoc je naprosto běžná a jako povolání vážená. Jenom asi 15% obyvatel má stálé zaměstnání a plat. Pomocníky má snad každý, často i služebníci najímají svoje služebné. Je to povolání respektované a jsme rádi, že kvůli tomu nemusíme mít výčitky svědomí. Od nás se očekává, že zaměstnáme co nejvíce lidí a je to snad lepší než nás "zdanit" jiným způsobem.

Krátce po příjezdu jsme měli týdenní školení, abychom se seznámili s místními zvyky, kulturou, historií a zajímavostmi. Dozvěděli jsme se, že zdejší společnost funguje úplně jinak než jsme zvyklí. Společensky každý ví, kde je jeho místo a změnit tenhle úděl není snadné. Osobní ambice, individualita se nepěstují, samostatné myšlení a rozhodování se nepodporuje, vzájemná rodinná závislost je jediná sociální jistota.

Tradičně existují tři druhy mluvy. Ngoko je řeč shora dolů k podřízeným nebo společensky nižším třídám. Kromo je řeč pokorná, zdola nahoru, tu používají služebníci nebo podřízení k nadřízeným a Kromo Inggil používají povýšení k ještě vyšším. Otec mluví jinak s dítětem než dítě s otcem. Teoreticky král mluvil Ngoko, shora dolů k lidem a Kromo Inggil, shora, ještě výš k bohům. Tenhle systém komplikuje naši domluvu, protože se těžko naučíme rozlišovat co je správné. Když mluvíme se vzdělanými lidmi, mluví se anglicky. Co se učíme v jazykovém kursu je spisovná bahasa, kterou v denním životě používáme, ale od našich pomocníků se naučíme nejvíc. Služebníky uvádíme do rozpaků, protože nerozlišujeme roli podřízeného a nadřízeného a

oni nás nemohou opravit, protože by to bylo neslušné.

Asi polovina celkové populace jsou Javané, kteří zastávají víc než 80% státních služeb a funkcí. Už podle jména každý pozná společenské postavení Javance. Jméno má čarovnou moc a každá slabika něco znamená. Často používají jenom jedno jméno a nám se zdá, že jsou ochuzeni.

SUkarno, SUharto, SUmitro ohlašuje, že SU je dobrák. Jméno vyjadřuje přání a naději rodičů pro dobré vlastnosti potomka. Stane-li se, že dítě vážně onemocní, léčí se tím způsobem, že mu vyberou nové, vhodnější a šťastnější jméno. Přežije-li, zůstane dítěti nové jméno. Někdy se to napoprve nepodaří. V případě, že dítě nedosáhne vytoužených kvalit, je nutné změnit jméno.

Důležité písmenko je R, které označuje aristokratický původ. Raden R ale není úplnou zárukou vznešeného původu. Z aristokratických kruhů může jeden vypadnout nebo si vylepšit kádrový profil vhodným sňatkem a posílit šlechtickou krev. Proto je zde tolik poradců na geneologii, numerologii, horoskopy a jiných moudrých hlav, které dbají na správný postup.

Sluhové mají také zvláštní systém jmen. Například Wagim se narodil na den Wage. Den narození, tedy jméno dne, je důležitější než datum narození. Už se nedivím, že někteří pomocníci neznají datum svého narození, ale vědí, že se určitě narodili v pondělí nebo ve středu, protože jim to matka řekla. To jim stačí.

No a jsme u další zajímavosti. Javané používají pětidenní kalendář a funguje to. Pondělí je paing, úterý pon, středa wage, čtvrtek kliwon, pátek legi. Sobota je opět paing, neděle pon, pondělí wage ... a za 35 dnů máme opět pondělí paing. Tahle pětidenka vypadá z počátku nelogicky, ale

není to vůbec hloupé. Lidé žijí v harmonii s vesmírem a svět má čtyři světové strany. Život začal v mateřské vesnici a když se rozrostla, první odnož odešla směrem na jih, pak sever, východ a západ a máme pětku. Stejným stylem se stavěly chrámy. Vrchol, matka vůdce a čtyři rohy světových stran. Každý zná světové strany dokonale. Mecca je na západ, a proto všechna sanitární zařízení musí být orientovaná tak, aby člověk seděl nebo dřepěl tváří, nikoliv zadní částí těla k Mecce. To nám funguje i v baráku.

Společenské chování cizinců je barbarské. Jsme hluční, máváme rukama, když s někým mluvíme, díváme se přímo do očí, ukazujeme prsty, jsme velcí, bílí a také pěkně oškliví s nedokonalou barvou pleti. Sedáme se zkříženými nohama a Američané mají strašný zvyk dávat nohy na stůl. Indonésan nikdy neukáže podrážku nebo chodidlo, když sedí. To je urážka. Když mluví, mluví z respektu do svého podpaží. Když začne Indonésan chodit jako hrbáč z Notrdamu, je to jenom výraz uctivého chování. Skloní se a vzdává čest. Jestliže se paní domu posadí na gauč, služebné servírují v pokleku. Když si paní sedne nebo klekne na zem, služebné se plazí, aby měly vždy hlavu níž než jejich paní. Není-li to možné, vždy se s velkými rozpaky omlouvají.

Děti jsou všude středem pozornosti. Rodiče blondatých dětí chrání svoje robátka, protože každý domorodec na ně sahá, štípe tvářičky a děti jsou z toho někdy hysterické.

Indonéské děti nelezou po zemi. Dokud nechodí, matky je nosí připoutané širokým pruhem látky, aby neměly zvířecí kontakt se zemí. Maličké matky nosí i větší děti, které chodit mohou. Nošení je nejlepší ochrana jejich zdraví, protože co je na zemi, je hrozná. Dětská úmrtnost je v Indonésii, obzvláště na venkově, vysoká.

- kas -

Evoluce vs. Stvoření

3. Pokračování - Darwinova teorie

Darwinova zhoubná evoluční teorie zasáhla moderní myšlení a přivodila mnoho národních katastrof. Býval jsem překvapen, že západní intelektuálové mají ponejvíce socialistické a darwinistické nazírání na svět.

Je pozoruhodné, že darwinismus není pouze státní doktrinou komunistů, ale v minulosti byl rovněž hnací silou národních socialistů, tedy fašistů. Základní rasistická politika Hitlera popsána v *Main Kampf*, dokazuje Hitlerovo evolucionistické přesvědčení. Kdo stává na evoluci, dříve nebo později, se sám stane rasistou.

Hitler napsal, že stát má odpovědnost vyloučit nemocné nebo geneticky nevhodné, zkrátka ty, kteří jsou nevhodní k reprodukčním účelům. Dále napsal, že během příštích 600 let výběrového rozmnožování, bude semeno tělesného a duchovního úpadku vymýceno. Problém však vězí v tom, že mnoho duchovních geniů na tom nebylo tělesně nejlíp a mnoho dokonalejších tělesných jedinců je mdlého rozumu. Hitlerovy závěry mohou být přitažlivé svou chladnou logikou, ale zhortí se v okamžiku, když si představíme kdo by rozhodoval a označoval nezpůsobilé jedince. Jaké jsou žádoucí vlastnosti budoucího nadčlověka? Diktátor je ten poslední, kdo by měl absolutisticky rozhodovat o budoucnosti svých poddaných.

U Hitlera se genetická poskvrna proměnila v politickou poskvrnu. A tak slavný, Darwinem do Hitlera vštěpený genetický výběr, se zvrhnul v pronásledování politických odpůrců a jejich rodin. Rozdíl mezi doktrinou a aplikací je vždy propastný. Lidstvo je totiž zdegenerované, je zruinované duchovně svým svévolným hříchem.

Darwin dodal Hitlerovi omluvu, aby si mohl vyřídít osobní účty s politickými nepřáteli pod rouškou přirozeného výběru. Svou zvrhlost obalil vědecky znějícím nesmyslem, evoluční doměnky a tak operoval s "šlechetnými cíli." Hitler si hrál na boha, protože příroda nebyla ve své selekci dost rychlá. Musel jí pomoci likvidací méněcenných Židů, Slovanů, Cikánů včetně všech politických a náboženských odpůrců. Ironie vězí v tom, že právě "méněcenní" židovští vědci dopomohli spojencům svým vědeckým výzkumem porazit Hitlera.

Profesor Sedwich, Darwinův vrstevník předpověděl, že bude-li Darwinova doměnka přijata širokou veřejností, povede k brutalizaci světa. Sedwich měl pravdu. Hitler považoval černochoy a Židy za chybějící články ve vývojovém žebříčku. Hitler dokonce nebyl proti omezování porodnosti, protože ve velkém počtu lidí se přirozený výběr může nejlépe "rozvinout." Slabí měli být ušlapáni silnými.

Jestliže evoluce byla Boží metoda tvoření, jak se teističtí evolucionisté a mnozí křesťané domnívají, potom by byl Bůh vlastně nekonečný Hitler. My však víme, že Bůh ví o každém padlém vrabci, že zná i počet našich vlasů.

Nebojte se tedy, máte větší cenu než mnoho vrabců. (Mt 10:31)

Víme, jak darwinismus ovlivnil myšlení Hitlera. Podívejme se co přinesl darwinismus v zemích socialismu. Karel Marx chtěl věnovat svoji knihu *Kapitál* Darwinovi, protože aplikoval některé Darwinovy vývojové biologické koncepty do svých politických zákonů. Darwin však nechtěl mít nic společného s Marxovou dialektikou a z opatrnosti tuto nabídku odmítl.

Darwinistické myšlenky a uvažování, které nalézáme u fašistů, komunistů a západních intelektuálů, mají nedozírné

brutalizační účinky. Komunisté věří, že všechna náboženství jsou nepravdivá a že jsou opíátem lidstva. Víra v Boha prý produkuje sociální zločince. Ateistická výchova je vštěpována do dětí od útlého věku. Komunisté věří, že se dítě stane morálním mrzákem, není-li vychováno v nového, komunistického člověka. Člověk, který ovládá přírodu a poroučí větru a dešti je kapitánem své duše. Ale křesťan? Klečí před Bohem pokořen jako otrok. Kapsář jen ukradne, vrah jen zabije, lupič jen vyloupí, ale křesťané? Ti prý zdeformují mysl každého člověka. Ukradnou mu vše, odvrátí jej od štěstí snít a hrdě budovat. Zabíjejí v něm všechnu sebedůvěru ve vlastní sílu a moc.

Darwinovo učení proniklo i na západní university. Ve školách se učí evoluce ne jako doměnka, ale fakt. Sociální důsledky jsou však stejně vážné, jako v totalitách. Učení dnešní západní Antropologie si příliš nezadá s vymýváním mozků v předmětech Historického a dialektického materialismu. Člověk není nic víc než inteligentní zvíře, které si proklestilo cestu vzhůru vítězstvím nad slabšími. Západní mládež, protože je mladá a upřímná jako všechna mládež světa, chce aplikovat svoji nově nabytou znalost. Obvyčejně přestane respektovat rodiče, starší, učitele a nadřízené autority. Mládež je dalším stupínkem na evolučním žebříčku, o kousek dál, než zabezení rodiče. Dobře si pamatují, když jsem z legrace, ale i vážně tvrdil, že děti jsou "zdokonalený obrázek rodičů." Proč by měla být pokrokovější mládež krocena a omezována zastaralými a senilními rodiči? Mladší zvířata mají silný pohlavní pud, který mohou svobodně použít jak libo, bez ohledu na tradice starých zvířat, to jest rodičů. Kveté svobodná "láska" společně s homosexualitou

a novými pohlavními chorobami včetně AIDS.

Odráz evoluční teorie se projevuje v každodenním životě na Východě i na Západě. Dnešní mládež si je nápadně podobná, přestože vyrůstá v rozdílných ekonomických a politických podmínkách. Evoluční teorie vede k ateismu a ateismus vede k hrubosti, beznaději a sobectví. Morálka, myšlení, chování, úcta a respekt k jedinci, vztah k právu, spravedlnosti ale i k umění změnila svět. Melodičnost hudby byla vystřídána hlukem a dynamikou. Literatura, která nemá patriční "spád" se nečte. Výtvarné umění se zvrhlo v surrealismus a pornografii. Brutalizace celého Západu je důsledek evoluční filosofie, stejně jako politická brutalizace Východu, který kráčí jinou, ale stejně destruktivní cestou. Brutalita plodí ještě větší brutalitu. Další a další generace mladých lidí jsou odlidšťovány evoluční naukou.

- pst -

Proč Bůh připouští zlo?

3. Pokračování - Manželské přirovnání

Bible přirovnává Boha k ženichovi a nás k nevěstě. Milenecký vztah mezi mužem a ženou je dokonalá ilustrace lásky. Láska mezi partnery musí být zbudována na základě absolutně svobodné vůle a důvěry. Násilí, obzvláště z mužské strany, by přivodilo katastrofu do celého vztahu. Boží lásku nikdy plně nepochopíme.

V Matoušovi Ježíš říká nábožně založeným lidem:

◆ *Ne každý, kdo mi říká Pane, vejde do království nebeského ... A tehdy jim prohlásím, nikdy jsem vás neznal: Jděte ode mne.*

Ježíš řekl: "Nikdy jsem vás neznal." Bůh zná každého skrz naskrz. Co tím myslel? Klíč k tajemství je u Adama a Evy, u muže

a ženy. Mojžiš napsal ve své první knize:

◆ *I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla.*

Když muž pozná ženu, tak ta nemůže otěhotnět. Sloveso "znát" má v biblí význam intimního spojení ať tělesného nebo duchovního. Bůh Syn přirovnává vztah mezi mužem a ženou ke vztahu mezi sebou a lidmi. Jen lidé s intimním vztahem k Bohu jsou Bohem poznáni. Věřícím bez intimního vztahu k Bohu Ježíš řekl:

Nikdy jsem vás neznal, (neměl s vámi intimní styk) jděte ode mne.

Představme si, kdyby Bůh stvořil člověka bez svobodné vůle. Každý ví, že takové stvoření by nebyl člověk, ale robot. Kdo by se potěšil životním partnerem, který by udělal vše, zmáčknu-li by se ten pravý knoflík. Nikdo by nechtěl i ten sebedokonalejší stroj za manželku nebo manželku. Podobně Bůh nemůže milovat stroje, ale svobodné bytosti. Bůh nás mohl, kdyby chtěl, stvořit tak, že bychom byli omezeni produkovat jenom dobro. V tomto případě by nám nedaroval svobodnou vůli. Považme, mohli bychom skutečně milovat? Láska stojí pouze na svobodném rozhodnutí, stejně tak jako nenávisť, opak lásky. Absolutně svobodná vůle, která se může rozhodnout milovat nebo nenávidět, musí existovat v každém stvoření, předpokládáme-li, že opětuje pravou nenaprogramovanou "lásku." Věřím, že naše svobodná vůle, která podmiňuje případnou volbu lásky je to hlavní v čem jsme obrazem Boha. Jeho prvotní vlastností je "láska" a ta je podmíněna svobodnou vůlí.

A teď přicházíme k hlavní věci. Poněvadž Bůh, jenž je láska, se rozhodl stvořit opravdově milující lidi, musel připustit možnost, že zamýšlení partneri, nebudou muset opětovat lásku, budou-li si to přát. Boží věčný cíl je ustanovení království skutečné lásky na zemi a v celém vesmíru. Dosažení tohoto cíle má však v sobě zabudováno

riziko, že nenávisť a neřest povstanou místo lásky a ctnosti. Obyčejně ti, kteří si neuvědomují, že opravdová láska stojí na svobodné vůli si přejí, aby Bůh zasáhl do světských záležitostí hned teď a bez otálení. Ale Bůh ze sebe na naše přání diktátora neudělá. Bůh nepoužije hrubou sílu, aby učinil přítrž zlu, které všude kolem nás existuje. Lidé, kteří si přejí, aby Bůh zasáhl si neuvědomují, že kdyby zasáhl, znásilnil by naší svobodnou vůli a současně zničil všechnu možnost opravdové lásky. Bůh svou vůli prozřetelně nekonzultuje s nikým, obzvláště ne s námi, hříšnými lidmi. My bychom v naší horlivosti po rádo by spravedlnosti zničili lásku a spravedlnost úplně.

A tak vlastně ve světě není to, co Bůh dovolí, ale spíš to co my všichni společnými, destruktivními silami dokážeme. Otázka proč Bůh vůbec tvořil, když předem věděl, že mnoho lásky schopných lidí se dobrovolně obrátí k nenávisti je oprávněná a nejste sami kdo si jí klade. Bůh připustil riziko, že láska může být vytlačena nenávistí a nezájmem. Stejně riziko je zahrnuto v jakékoliv ctnosti, jakékoliv dobré vlastnosti, protože ty právě z lásky vyvěrají.

- pst -

Láska se vrátí

Ó nebraň lásce, když chce tvoje srdce mít, láskou neoplácej jen za lásku, a měl-li jsi rád jen na oplátku, zdarma zkus milovat, pamatuj láska se vrátí.

Ať nejdem spát s otázkou, co Ty nám zítra dáš, ať všechno přijmem s láskou, jak Ty nás přijímáš.

Svůj život tak proměnit v radost, umět se stále smát a každý den začínat znovu a večer s písní jít spát.

M.S. Čs

Bible a zdraví

Po potopě Bůh změnil zákony lidského života a existence. Opět nenechal člověka v temnotách, ale promluvil k Mojžíšovi:

Ze všech zvířat na zemi smíte jíst tyto živočichy: Přežvýkavce, jejichž kopyta jsou rozpolcená úplně. Zvířata, jejichž kopyta rozpolcená nejsou nebo mají drápy, jsou nečistá.

K čistým zvířatům patří: skot, vysoká zvěř, kozy, ovce. Vyjímkou jsou velbloud, ten sice přežvykuje, ale nemá rozdělená kopyta. Zajíc přežvykuje, ale nemá kopyta a vepř, který má rozdělená kopyta, ale nepřezvykuje.

Ze všeho co je ve vodě smíte jíst vše co má ploutve a šupiny. Vše co nemá ploutve a šupiny je hodné opovržení. Z létajících živočichů nejezte orla, jestřába, havrana, pštrosa, sovu, čápa, mrchožrouta, netopýra a jiné, kteří se živí zdechlinami nebo lovem nečistých zvířat a havěti.

Havět hemžící se po zemi je nečistá. Myši, krysy a jiná čtyřnohá a vícenohá havět, ani to co chodí po tlapách nebo leze po břiše, není vhodné k jídlu. Přísná nařízení platila o zdechlinách:

Kdo se dotkne zdechliny, kdo by nesl zdechlinu i to nač zdechlina padne, je nečistý. Dřevěný předmět, oděv, kůže se musí vložit do vody. Hliněné nádoby se však musí rozbít. Zkrátka všechno nač padne něco z těch zdechlin, je nečisté.

Hospodin také řekl Mojžíšovi:

Maso, které zůstalo z obětního hodu do třetího dne, ať je spáleno, je závadné. Nebudete jíst žádný tuk z býka ani ovce a kozy. Také nebudete jíst žádnou krev.

Dnes se všemožně snažíme omezit spotřebu tuků protože jejich přílišná spotřeba způsobuje cirkulační, srdeční a cévní problémy, které vedou k předčasné smrti. Je dokázáno, že lidé s

nízkou spotřebou tuků mají daleko nižší výskyt cirkulačních chorob.

V Danielovi je popsána následující dieta. Král Nabuchadnesar si vyžádal od Izraelců tři jinochy bez jakékoliv vady a pěkného vzhledu. Král pro ně určil každodenní přiděl královských lahůdek. Daniel prosil královského opatrovníka, aby místo královských lahůdek jedli po deset dnů zeleninu a pili vodu. Po uplynutí deseti dnů byl jejich vzhled lepší a zdatnější než těch, kteří hodovali z královských lahůdek. Tyto starozákonné zásady zajišťovaly Židům lepší zdraví a méně chorob.

- kas -

Čtenářům

Během posledních měsíců jsme obdrželi ohromné množství pošty a není možné odpovídat na každý dopis osobně a individuálně. Přesto Vám všem děkujeme za povzbuzení a za zprávy z celého světa. Děkujeme za příspěvky, ale nemůžeme zařadit a otisknout vše okamžitě.

Začátkem dubna jsme se stěhovali a koncem měsíce jsme stihli dva týdny dovolené a jako vždy máme před sebou fúru práce.

Účelem tohoto časopisu je, abychom šířili především Boží Slovo a z jeho znalosti a jeho aplikace vyplynou všechny ostatní touhy a snahy po lepším zítřku. Nebudeme polemizovat o různých hnutích, akcích politicky i nábožensky orientovaných skupin. Tomu se věnují ostatní časopisy a organizace. Žádáte nás o další materiály, odpovíme na otázky a problémy. Budeme odpovídat postupně a podle možnosti.

Neposílejte nám dopisy doporučeně, zbytečně leží dva týdny na zdejší poště. Napište nám, máte-li problém s doručením, nebo "ztratí-li" se zásilka. Nenechte si časopis pro sebe, ale dejte jej přečíst i ostatním. Začínali jsme

s 200 výtisky, měli dva dotisky a 4 číslo vychází v nákladu 500.

Děkujeme za časopisy, knihy, kazety a všechny pozdravy, pohledy a krásně ofrankované dopisy.

Z dopisů čtenářů

... Už jsem si myslela, že v cizině nežijí žádní čeští křesťané. Za posledních 20 let jsem ještě nepotkala ani jednoho (kromě těch, které znám ještě z domova).

B.M. Seattle

... Uvítal bych s vděčností drobnou literaturu k rozdávání při pastoračních návštěvách. Slova evangelia nejdou do prázdna. Je radostným překvapením, že mládež plní kostely.

J.M. CS (předáme dál).

... Dále nás zaujal článek Toxické akordy, neboť hovoří do dnešního světa mladých lidí, jejichž život nemá cíle, jak si namlouvají, nebo spíše jak jim namlouvá Satan. Máme pár negativních zkušeností se Satanisty a mluvit mezi takovými lidmi o Bohu není již práce na vinici, ale v kamenolomu.

V.V. CS

... Vydáváte časopis zaměřený pouze na náboženské otázky a proto Vám nezbyvá místo na otázky politické. V praktickém životě jsme však stále konfrontováni nejen s problémy náboženskými, ale i politickými, takže nejen ateisté marxistického typu, ale i ten, kdo věří v Boha, je nucen zaujmout určité stanovisko k pozemským problémům, t.j. být pro a nebo proti tomu co se děje kolem nás. Je-li tedy politika nedělitelnou součástí našeho pozemského života, smíme se na ní podílet, aniž bychom se protivili Bohu?

V.S. Francie

... Když u nás jdete do kostela, dívají se na vás jako na blázna. Tedy aspoň většina lidí. Je to asi tím, že je v nich po celý život pěstován odpor a stále slyší o nesmyslnosti náboženských teorií,

takže to vidí jako věc zavrženíhodnou. Jako by je vůbec nezajímalo, čemu věřili jejich otcové, dědové, pradědové ... Asi si neuvědomují, že náboženství je shromážděnou tisíciletou moudrostí lidu, že se podílelo na kulturním a společenském vývoji země, a že bylo tvůrcem a nositelem lidových tradic. Pokud já považuji návštěvy kostela seznamováním se s obřady a historií náboženství za součást kulturní výchovy člověka, která je rozhodně stejně důležitá, jako výuka Marxleninizmu, pak jsem rozhodně v menšině.

A když čtete bibli? To je ještě horší. Člověk za život nestačí přečíst tolik knih, aby byl moudrý, ale bible by měla patřit rozhodně mezi ty přečtené. Setkal jsem se s názory, že se sice může číst, ale pokud možno tajně "vždyť co si o tom lidé pomyslí, když vás uvidí s bibli?"

Já si myslím, že pokud nějaká filosofie, jako například Marxleninizmus o sobě tvrdí, že je na "nejvyšším stupni", pak by měla svou sílu čerpat právě z omylů a chyb těch názorů předchozích "špatných." Právě o těch by se mělo nejvíce učit.

... Tak mne napadá, jak se náboženství vyrovná s novými poznatky moderní vědy o vesmíru a Zemi. Zastávalo teorii "placky", ale to už obrázky z družic vyvrátily, takže skutečně chodíme "protinožně." Nevadí vám všechny znalosti přírodních, fyzikálních a dalších zákonitostí ve víře v Boha? Konec konců i Einstein byl věřící.

J.K. Čs

Odpověď příště.

Dopisy - odpověď

Čistota srdce

Může mít člověk čisté srdce aniž by věřil v Krista? Je pravdou, že odsuzujeme a nedáváme "šanci" lidem, kteří ve svém životě nevěří

v Krista jen proto, že o něm neslyšeli?

Dříve než si odpovíme na tyto otázky, zamysleme se nad významem čistoty. Čistota odpovídá řeckému katharos a znamená být očištěn od špíny, nečistot, příměsí, dodatků. V duchovním slova smyslu mluvíme o čistotě srdce, čistém motivu, naprosté oddanosti Bohu, spravedlnosti a jednotě víry, nikoliv náboženství. Latinské castus odpovídá osobní očiště od špatných návyků.

V bibli najdeme šest různých příkladů čistoty srdce.

První čistota, která existuje pouze u Boha, je primární čistota. Boží čistota je stejně nedělitelná jako slunce a světlo, voda a vlhkost. (Genesis)

Druhá čistota je čistota, kterou stvořil Bůh. Bůh stvořil celý vesmír, náš svět, anděly a vše živé i neživé. Stvořená čistota existovala pouze dočasně. (Genesis)

Třetí čistota je čistota poziční. V okamžiku, kdy člověk uvěří v Krista, Bůh nás vidí skrze Kristovu čistotu. Ne naše činy, "dobrota" a snaha se očistit, ospravedlnit, ale Kristova krev smyla naši nečistotu, naše hříchy. (Ř 4:5, Ga 2:16, 2 Ko 5:21, Žd 9:14)

Čtvrtý druh čistoty je skutečná čistota, která odpovídá naší nové přirozenosti, našemu novému já, které získáme po znovuzrození. (Ř 6:4-5, 8:5-11, Ko 3:9-10, 2 P 1:3, 2 Ko 5:17, Ř 7:17, 19-22, 25)

Pátý druh čistoty je praktická čistota. Tento druh čistoty vyžaduje naši spolupráci, úsilí a není vůbec snadná. (2 Ko 7:1, 1 Pl 1:14-16, 1 Ko 10:13, 1 J 1:9)

Poslední, šestý druh čistoty je konečná čistota, čistota kterou získáme Božím zásahem, až budeme v oslaveném těle, vzkříšení k věčnému životu. (1 J 3:2)

Mnoho lidí usiluje o čistotu srdce vlastní snahou a úsilím. Ale

naše dobré skutky bez Krista jsou jako ohydné, nečisté roucho.

Od počátku světa lidé hledají odpověď na otázku co musím udělat, abych byl přijat do nebe. Odpověď je jasná, ale málokdo jí přijme. Upřímná víra ve falešnou novinu ještě nikoho do nebe nepřivedla, ať se snažil sebevíc. Známe víru a příklad Nikodémův, mladý bohatý vládce "dodržoval" všechna přikázání celý život, přesto si na spásu nevydělal.

Bůh, protože stvořil celý svět a vesmír, ve své všemocnosti, vševědoucnosti a lásce ke svému stvoření připravil cestu pro všechny, kteří mají srdce připravené, aby přijali Krista. Těm, kteří skutečně neslyšeli dal Bůh poznání skrze stvoření a vložil všem do srdce svědomí. Ateizmus je přirozenému člověku naprosto cizí koncept. Antropologové úmyslně ignorují fakta, která jsou známa mezi nejprimitivnějšími národy a kulturami. Všichni mají společnou víru v nějakého boha. Těm, kteří žili před Kristem, dal Bůh zákon, nám, po Kristu dal milost. Všem nám dal víc než dostatek důkazů. Čím víc a čím přístupnější je Boží svědectví každému jedinci, tím zatvrzelejší srdce zůstává. Většina sleduje širokou cestu vedoucí do věčného zatracení. Sami spásu nezvládneme, kdybychom se snažili sebevíc. (Př. 20:9, Jer. 13:23). Pouze ten, kdo pozná a přijme Krista skrze Boží Slovo do svého srdce, kdo se narodí znovu, toho Bůh oddělí od světa (J 15:3). Jen s pomocí Svatého Ducha v srdci Bůh může kontrolovat naši hříšnou přirozenost (Ga 5:16). Jen ten, kdo se podle něj řídí má nové, čisté srdce, které bude s Pánem Bohem na věky. (Ef 6:18, Lk 18:1, 1 Te 5:17, Ž 51:10).

Spása

- ◆ *Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu. (Iz 43:25)*
- ◆ *Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemností svoje úmysly, nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. (Iz 55:7)*
- ◆ *Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění. (Žd 9:22)*
- ◆ *Jestliže však chodíme ve světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1 J 1:7)*

Spasitel čeká

- ◆ *Hle, stojím přede dveřmi a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. (Zj 3:20)*
- ◆ *Nebot' Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo. (Luk. 19:10)*
- ◆ *Ježíš to uslyšel a řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky." (Mk 12:17)*
- ◆ *Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. (Mt 11:28)*
- ◆ *Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Ježíš Kristus, který dal sám sebe jako výkupné za všechny. (1T 2:5,6)*

Světská bible

Sovětská učenci prohlásili, že ateistická literatura a její materialistické učení nepřitahuje zájem čtenářů. Křesťanská literatura, bible a náboženské služby zajímají a přitahují

studenty daleko více než lekce vědeckého ateizmu.

Dále prohlásili, že slovo bible bylo vyhlazeno a odstraněno z dějin v sovětských školách jakoby bible nikdy neexistovala.

Nyní připouští, že bible je historický zdroj a bez ní není možné rozumět ani historii ani vývoji lidstva. Doporučují vydat bible doplněné světským komentářem, aby byla srozumitelná "obyčejným čtenářům."

Církevní rada Sovětského Svazu povolila v říjnu 1988 zasilku i distribuci jednoho milionu výtisků Nového zákona.

Použito z Church Around the World.